

Valoración sobre reuniones sindicales en el sector privado

Por decisión de la comisión permanente del sector, aprobado por la asamblea de Delegados, se realizó un plan de reuniones con los afiliados del sector privado. Se hizo una distribución por centros y con el plan de discusión aprobado consistente en una valoración de la actividad del sector durante el curso y una discusión sobre las alternativas educativas y sindicales aprobadas en el primer congreso del STEI.

A las reuniones que se desarrollaron en los locales del STEI, pese a convocarse individualmente a cada afiliado por carta, la asistencia fue reducida y se puede calcular que acudieron entre un 10 ó un 15 por ciento de los convocados. Esto nos hace ver el general desinterés de los afiliados en la línea del sindicato y en corregir posibles errores cometidos hasta ahora. En general permanece el concepto de que el STEI son los miembros de los órganos de dirección y que la única misión del afiliado es cotizar y criticar desde afuera lo que considera errores cometidos. En estas

líneas deseo advertir a todos los compañeros/as que mantienen la actitud anteriormente citada del peligro que representa para el sindicato esta separación existente entre las personas con conciencia sindical suficiente para participar en los trabajos sindicales y la mayoría, que se desconecta por diversos motivos de toda la actitud sindical que permite que las críticas no se desarrollen y discutan en su ámbito normal y que la democracia que debe existir en todo sindicato de clase no se puede profundizar.

Los asistentes a las reuniones mostraron un gran interés por los temas tratados y de este modo se puede discutir y clarificar numerosos aspectos de la línea sindical mantenida y de las distintas alternativas del STEI. Se puede valorar la experiencia como positiva, siempre que en futuras actividades se amplíe la participación.

“Sor Angutias de la Cru”

Avui S. Cayetano,... demà qui?

La solució ja està presa, el comitè d'empresa i els treballadors de l'escola de S.C. han acceptat la reducció de plantilla i són 15 els despedits i despedides (quasi tots personal no docent). Tot començà quan la direcció de l'empresa plantejà la situació econòmica de l'Escola a la premsa, pares i treballadors. Després de varies reunions amb els pares i després d'uns quants contactes amb els mestres s'arribà a les següents conclusions: els pares han d'aportar 20.000 pts. per nin i s'ha de reduir la plantilla de treballadors. La permanent del sector privada del STEI, davant la confusió dels fets, vol argumentar la seva postura com a sindicat:

—Creim que la problemàtica que s'ha donat a l'escola de S.C. (déficit econòmic per una mala gestió administrativa produïda per l'empresa), no és un fet aïllat, avui ha passat a S.C. demà pot ésser a qualsevol de les escoles on estam treballant. Tots coneixem els problemes de les escoles privades, i el que hem de tenir clar els treballadors de l'ensenyança és que l'educació no és un negoci, és un servei públic, el qual hauria d'ésser subvencionat per l'estat i la seva

gestió controlada directament per treballadors, pares i alumnes, com és possible que un centre amb tants de mils d'alumnes, tants de nins per classe, amb un internat, menjador, turistes a l'estiu... pugui sortir tan deficitari? on són les ganàncies? En què s'han invertit? qui és que controla tot això?... i en canvi, possibilitat d'ésser despedits, i carregats de nins a les classes. En conclusió: Si hi ha ganàncies ni els nins ni nosaltres ens enteram, i si hi ha pèrdues, els nins i nosaltres ho pagam.

Pensem doncs, que si la crisi econòmica directa o indirectament l'ha provocada la direcció per una mala gestió administrativa, aquesta no ha de recaure mai damunt els treballadors, solucionant el problema reduint la plantilla. La solució tampoc és tancar l'escola, ni els nins ni els treballadors han de quedar sense escola, la sortida, en tot cas, més viable seria que l'organisme públic més pròxim se'n fes càrrec assumint la problemàtica de l'ensenyança a partir d'aquí gestionada per pares, mestres, i alumnes, els més interessats pel seu bon funcionament.

L'atur avui per avui, és prou elevat perquè encara

l'hàgim d'elevat més; falten, com tots sabem, dins el sistema educatiu establert, escoles i mestres, i la solució no passa evidentment per un augment del nombre de nins per classe.

Tot nin té dret a una plaça escolar, tot mestre a un lloc de feina dins una escola: aquest criteri ha d'ésser el que no ens ha de fer oblidar la nostra lluita, aplicat avui a S.C. o aplicat a qualsevol que es pugui presentar. Els treballadors de S.C. han assumit la reducció de plantilla, per la confusió del cas i per les poques sortides que es plantejaren (o feim això o pitjor), però no hem d'oblidar mai que no és tan sols un problema d'ells sols, que és un problema de tots els treballadors de l'ensenyança (docent i no docents) i aquest cas, ens ha de servir com a experiència no victoriosa per als treballadors i necessitat de rectificar més envant amb la lluita de tots.

Pensem, per part de la permanent que situar avui el problema de S.C., és situar:

—No a la política d'acomiadaments.

—Gestió i control democràtic dels centres.

Permanent del Sector Privada.

Aumento de subvenciones

Ante el reciente acuerdo establecido entre el MEC, la patronal de enseñanza CECE y los sindicatos amarillos FESIE y FESITE, queremos recordar que cuando se lanzó por la CECE y sus sindicatos amarillos la convocatoria de huelga del 26 de marzo con el señuelo de reivindicar la concesión del artículo 124 de la L.G.E. el STEI valoró que el objetivo de esta convocatoria era un aumento de subvenciones a la patronal con el mismo control que hasta ahora, y el resultado ha sido exactamente éste.

Denunciamos desde estas líneas la persistente actitud de ignorar la opinión de los trabajadores de enseñanza privada por parte del gobierno y la patronal ante la problemática que les afecta, y pedimos a todos los trabajadores que mantener una actitud vigilante ante futuras maniobras.